

JOZO RIMAC, menadžer u jedinici Signalizacija u kompanijskom Institutu za telekomunikacije

Put u središte telekomunikacija

Studij elektrotehnike Jozo je upisao s idejom da će se u životu baviti industrijskom elektronikom, a posebno mu se zanimljivom činila biomedicina. Ali - taj ali koji nas uvijek podsjeti da mi snujemo, a netko drugi određuje - prvi susret s pacijentom uvjerio ga je da bi ipak trebao odabrati neko drugo područje rada. Tako je 1987. godine počeo raditi u tadašnjem poduzeću Nikola Tesla iz kojega je iznikla naša današnja kompanija. Jozu je zanimala praksa, dosta mu je bilo teoretiziranja tijekom studija pa je bio sretan što je dobio mjesto u proizvodnji.

„Predma danas radim sasvim drugačiji posao, iskustva koja sam stekao u proizvodnim pogonima neizmjereno mi i danas pomaže. U međuvremenu se tehnologija višestruko razvila, način rada je unaprijeđen, ali onaj tko je osjetio miris pogona i o današnjim suvremenim komunikacijskim sustavima i rješenjima koji se kreiraju na zaslonima računala, a ne na crtačim pločama razmišlja nekako konkretnije, shvaća da je s duge strane kupac koji će se tim rješenjem služiti onako kako njemu odgovara, što ne mora nužno biti onako kako je dizajner zamislio”, tvrdi Jozo Rimac, danas voditelj ureda za osiguravanje projektnih resursa u jedinici Signalizacija u Institutu za telekomunikacije.

Njegove trenutačne radne zadaće uključuju linijsku odgovornost za voditelje globalno relevantnih Ericssonovih projekata u domeni signalizacije, planiranje poslova za buduće razdoblje i procjenu spremnosti svoje jedinice da preuzme nove poslove. S obzirom na iskustvo koje posjeduje mnogim je mladim kolegama u svom radnom okruženju mentor, a i toj je uložiti, kao i svakom drugom profesionalnom zadatku, u cijelosti predan.

O tomu on kaže:

„Institut za telekomunikacije, pa tako i moja jedinica, zadnjih su godina zaposlili mnogo mladih kolegica i kolega izravno s fakulteta, dakle, bez ikakvoga radnoga iskustva. Veseli me što s nekima od njih mogu podijeliti svoje znanje i olakšati im prve dane na poslu. Rad u telekomunikacijama zahtijeva ne samo visoku stručnost, već i upornost i strpljenje kojega mladi ljudi baš i nemaju na pretek. Lako je razočarati se na početku. Stoga svojom najvažnijom mentorskom ulogom smatram motiviranje mladih kolegica i kolega da ustrajnije grade svoju profesionalnu karijeru. Prilike za dokazivanje dolaze u sve većem broju što je iskustvo veće, a tada na njih lakše i kvalitetnije možemo i odgovoriti.”

PRIPREMILA: *Jadranka Lončar*

FOTO: *Ljiljana Podrepšak, privatni album J. Rimca*

Jozo Rimac danas na svom radnom mjestu i prije nekoliko godina u Meksiku.

To Jozo potvrđuje i vlastitim primjerom – prešavši u Institut za telekomunikacije iste godine kada je Ericsson postao najvećim pojedinačnim vlasnikom kompanije, dakle 1995. kada je transformacija organizacije u suvremenu radnu sredinu bila u punom zamahu, krenuo je od mjesta ispitivača, pa je napredovao do voditelja ispitivača, pomoćnika menadžera jednoga odjela u Institutu, menadžera za dva proizvodna signalizacijska područja u fiksnoj telefoniji, kako bi danas došao na mjesto s kojega upravlja resursima u nekim od najvažnijih Ericssonovih globalnih poslova. Razvoj karijere donio je sa sobom i mnoge kontakte i putovanja – od Meksika do Kine, kaže Jozo, te naglašava kako mu je to donijelo mnogo profesionalnoga, ali i turističkoga, zadovoljstva. Ključ kojim je otvorio ta vrata je vrhunsko znanje o telekomunikacijama. A njega je valjalo strpljivo graditi godinama. Naravno, takav je posao u Jozin život unio i veliku dinamiku kojoj se on uspješno „suprotstavlja“ uređujući kuću i okućnicu u Stubičkim Toplicama. Lijepo je vidjeti i Meksiko i Kinu, ali je uvijek najljepše vratiti se kući.